

Za delfine že od nekdanj velja, da so med najinteligentnejšimi bitji na Zemlji. Svet so obnoredi v šestdesetih letih prejšnjega stoletja s TV-serijo Fliper. Enemu najbolj znanih trenerjev delfinov, ki je sodeloval pri snemanju, pa je bilo kmalu žal, da opravlja svoj poklic. Zakaj?

Delfini

Ric O'Barry je bil pomemben člen zabavne industrije z delfini kar 10 let. V svoje delo je verjel, dokler mu ob koncu snemanja delfinka Kathy ni zaplavala v naročje, ga pogledala in se odločila, da ne naredi naslednjega vdih.

┌ Delfini so poleg kitov edini sesalci, ki vsak vdih naredijo zavestno. ┐

Ric je dobro vedel, da imajo delfini – kot velja za večino živali pa tudi ljudi – izredno močan preživetveni nagon. Kathyjina odločitev, da preneha dihati, ga je spodbudila k razmišljanju, kakšno življenje je omogočeno delfinom v ujetništvu in kako nanje vpliva naporen trening, ki jih sili v nenaravno vedenje v zanje prehrupnem in premajhnem okolju. Prav zato se Ric zadnjih 40 let trudi, da bi čim več ljudi spoznalo pravo naravo delfinov in podpiralo njihovo svobodno življenje.

Ali se delfin smeji?

Eden od mitov, ki se je razširil s serijo Fliper, je ta, da so delfini vedno zadovoljne živali, ki to pokažejo z nasmehom. Ta pa ni odraz njihovega čustvenega stanja, temveč gre za stalen, nespremenljiv izraz. Delfini v delfinarijih in na eksotičnih lokacijah, kjer izvajajo vodne terapije, se marsikomu zdijo zadovoljni in nasmejani. V resnici so neprestano pod hudim stresom.

Človek vidi, delfin sliši

Delfini se v prostoru orientirajo tako, da v okolico oddajajo zvok, ki se odbija od drugih živih bitij in objektov v bližini. Z odmevom dobijo sliko prostora, kar jim omogoča sproščeno gibanje. Njihov sistem spoznavanja okolice imenujemo ehlokacija ali biosonar.

┌ Delfini v naravi dnevno preplavajo tudi do 150 km. ┐

Delfini se med seboj sporazumevajo z žvižgi in sorodnimi znaki, s čimer se organizirajo predvsem pri lovu. Vse to jim je v vodnih parkih onemogočeno, saj pogosto nimajo priložnosti, da bi delovali v skupini oziroma družini, prav tako jim ni treba loviti, saj hrano dobijo kot nagrado za uspešen trening oziroma jih z njo zasipajo obiskovalci vodnih parkov. Delfini so tako prikrajšani za svoje naravno vedenje, glasna glasba, ploskanje, vzklikanje in soroden hrup pa jim onemogočajo, da bi si jasno zarisali prostor, ki jih obdaja.

Delfine naporni treningi v vodnih parkih fizično in psihično precej izmučijo. Da bi ohranili njihovo pokornost človeku in zmanjšali vpliv neprijaznega okolja nanje, jim trenerji dajejo pomirjevala, zaradi katerih so delfini v ujetništvu pogosto popolnoma otopeli in zgolj mehansko izvajajo trike, ki se jih naučijo med treningi.

Po izgubi delfinov si delfinariji priskrbijo nove med zajetimi živalmi, ki jih sicer čaka smrt. Delfinje in kitovo meso se namreč predvsem na Japonskem zelo dobro prodaja, zato je lov na delfine tam zelo razširjen.

┌ Slovenske vode redno uporablja do 100 delfinov. ┐

FOTOGRAFIJE: SHUTTERSTOCK

Ali delfin potrebuje človeka?

Delfini nam včasih pomagajo ali delajo družbo, vendar ne iščejo vedno stika s človekom. Dovolijo nam, da jim pomagamo, če se na odprtem morju zapletejo v ribiške mreže, sicer pa je največ, kar lahko storimo zanje, da jih opazujemo od daleč in skrbimo za čisto okolje. Vse več delfinov in drugih prebivalcev vodnega sveta se namreč pogosto zaduši s kopicami smeti v morju. Še ena slaba stran človekovih posegov v naravo je množičen ribolov, kar delfine in kite spravlja na rob preživetja.

Če jim želiš pomagati, preveri, kaj vse lahko o delfinih izveš od društva **Morigenos**, ki že vrsto let preučuje delfine v našem morju. Ali že veš, da lahko t. i. slovenske delfine tudi posvojiš na daljavo? ☺